

המפלגה הקומוניסטית לפני הבחירות. מתוך תקנה שזה יבטיח רוב לנאצים.

ואן-דר-לובה היה צעיר הולנדי מופרע, בעל עבר קומוניסטי. כמה ימים לפני ה' שריפה שמעו אותו מתפאר בבאר כי הוא הצית כמה בניינים, וכי הוא עומד להצית בקרוב את הרייכסטאג (בניין הפארלמנט). כתוצאה מהתפארות זו, נאסר על-ידי אנשי פלוגות הסער הנאציות. הגירסה המקובלת: אחרי שאסר ה', שחררו הנאצים את ואן-דר-לובה, כדי שיבצע את השריפה. באותו זמן הכינו הם עצמם את השריפה באמצעים הרבה יותר משוכללים. אחרי שאש של גותה הסער גרמו לדליקה עצומה, נאסר ה' הולנדי בבניין הבורר, ואיפשר להם לגולל את האשמה על הקומוניסטים.

הנאצים טעו בדבר אחד: הם ביקשו לביים משפט. בבית-המשפט אמר הרמן גרינג עצמו (שהיה אז ראש-הממשלה בפרוסיה) כי הוא רצה לחלות אותו בו במקום. אך במקום להרגו, הובא למשפט יחד עם כמה מנהיגים קומוניסטים, גרמנים ואחרים, אשר נאסרו סתם. המשפט הפך בוויין לנאצים בעיני ה' על-מ, כי הקומוניסטים, ובעיקר ה' הולנדי גאורגי דמיטרוב, עשו צחוק מן הנאצים בבית-המשפט. כל המנהיגים הקומוניסטים זוכו על-ידי בית-המשפט, זרק ואן-דר-לובה הורשע והוצא להורג בעריפה בנרון יד.

★ ★ ★
לכלכל את האויב

מיצעד הלוויה: ארון הנשיא הנרצח ליד בנין הקונגרס

מ"מ, כפי שנמסר בהודעה המשטרתית ה' ראשונה, ולא מכדור קראנו 6.5 מ"מ, כפי שמסרה המשטרה אחרי שאוסחאלד נרצח, וכן שכיחן היריה היה שונה.

חזרת רעת מקצועית

והי, כמובן, תיאוריה. אחת מרכות המצפות להכרעתה של ועדת החקירה של השופט חרין. אולם יש לה נקודות-אחיה רבות.

כדאי לעיין בתחתית מקצועית, שהיבעה על-ידי מיכאל פלשקס, לבני הרובה שנמצא על-ידי המשטרה. כתב פלשקס, שעסק ב' בליסטיקה בארץ ובחוקי-לארץ במשך שנים: רובים צבאיים, מעודפי הצבאות בעולם (כולל, זרן אגב, תחמושת מתוצרת-ישראל), מוצעים בארצות-הברית למכירה באופן חופ' ש' למטרות צייד וקליעה-למטרה. שט אין צורך בכל רשיון להחזיק רובה סלילי, על אף שמדינות מסוימות מחמירות בצורך ל' השגת רשיון לרכישת ונשיאת אקדח מכל סוג. רובים אלה נמכרים בכל חנות ספורט, או אפילו, בפרובינציה, בחנויות לכלי-עבודה. מחיר רובה כזה נע בין תשעה ל-50 דולאר, תלוי בתוצרת. כמו כן נמכרים רובים מתוצרת אמריקאית חדשה ומותאמים מלכתחילה למטרות ספורט, במחירים המ' חילים ב-100 דולאר ומגיעים לאלפיים.

מתוך מודעה אשר הופיעה ב' American Rifleman, הבטאון הרשמי של איגוד ה' רובאים הלאומי בארצות-הברית (ראה תמו' נה). אפשר לראות כי הרובה שנקנה על-ידי אוסוואלד באמצעות הוואר, עלה בטן (המשך בעמוד 18)

מקום הפשע, מפריכים גירסה זו. על פי צורת הפגיעה, ועל פי הסרט, לא ייתכן כי הירות נורו מחלון זה. שותף מיסתורי? יתכן, אבל לא השותף המיסטורי — שלפי רמזים לא היה אלא ג'ק רובי — שניראה יחד עמו באותו חלון. שהרי אם לא מתקבל על הדעת שירות אוסחאלד הרגו את קנדי, לא ייתכן גם שהיורה הנוסף עמד באותו מקום.

משמע: אמנם היה יורה שני — והוא אשר פגע בקנדי, מן המקום המסומן ב'א' על גבי תמונת הרחב. הכדורים שנורו דרך החלון, מן הרובה האיטלקי, ואשר תרמיליהם נמצאו על הריצפה, לא פגעו בנשיא. או מתוך אידיוק בקליקה — או מתוך כוונה לירות ב' אירי, למשך את תשומת-לב הקהל וה' משטרה לאותה קומה ששית של מחסן ה' ספרים — שעה שהרוצח האמיתי יורה מכלי מושק, ממקום אחר, קרוב יותר למכונית הנשיא. ובשעה שהמשטרה והקהל צרים על מחסן הספרים, יוכל הרוצח ה' אמיתי להסתלק בשקט, מבלי להשאיר אחריו כל עיקבות. במחסן בולטים עד כדי שיגעון, כי יישארו עיקבות לקנות את הרובה באמצ' אמנם נורו משם שלושה כדורים מרובה איטלקי, וכי בעל הרובה הוא לי הארחי אוסחאלד, שהקפיד לקנות את הרובה באמצ' עות הוואר, הקפיד להצטלם עם הרובה ולהשאיר תמונה בביתו, הקפיד לשרטט את תויו מסע הנשיא על מפה ולהשאירה בכיתו. אותו אוסחאלד, שברגע הגדול, כאשר יעמוד מול שופטיו, יוכל להישבע שלא ירה בנשיא — ולראייה: בדיקה פאתולוגית, ש' תבצע כי הנשיא נהרג מכדור מאוזר 7.65

של דרום ארצות-הברית.

עקבות בוזטים

אלת השאלות הינה, כמובן: האמנם רצח אוסחאלד את הנשיא קנדי? עד ה' רגע האחרון ממש, הכחיש בעקשנות את האשמה. "לא הרגתי את הנשיא קנדי", הכ' ריז באוזני העתונאים. "לא הרגתי שום אדם. כל זה מבוחר".

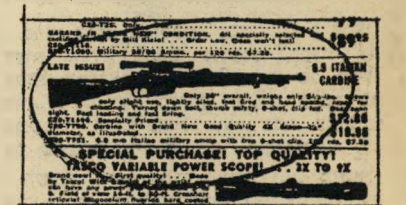
הוא דיבר כאדם שנלכד בתוך אי-הבנה, ואשר כוונתו לסלק אי-הבנה זו ברגע שיינתן לו להופיע בפני שופטים, ואילו בידי ה' משטרה נערמו ראיות ומימצאים למכביר, שכולם קשרו את אוסחאלד אל מקום וכלי הפשע.

הוא קנה את הרובה האיטלקי, שילם לנשיק מקומי שירכיב עליו משקפת סלס' קושיה. הוא עבד בבניין שממנו נורו, ל' דברי המשטרה, הירות הרצחניות. ושוב לדברי המשטרה: השאיר טביעת כף על הרובה. חמור לא פחות: אף השאיר בביתו צילום בו הוא נראה מחזיק את הרובה ומפה של העיר, עליה שירטט את מסלול מסעו של הנשיא. עזי-ראיה אף ראו אותו עומד בחלון שממנו נורתה היריה.

האמנם כל אלה עדויות מפורקות? קשה מאד להאמין.

משמע: אוסחאלד אמנם רצח את קנדי מן החלון, ברובה האיטלקי. ג'ק רובי רצח אותו מפני שבאמת כאב את כאבה של ג'אקלין — אי מפני שרצה להשתחך את אוסחאלד, לבל יגלה את זהות שולחיו. אלא שהסרט, אשר תצלומיו מתפרסמים בעמודים 9'8, והשוואתו עם הנתונים של

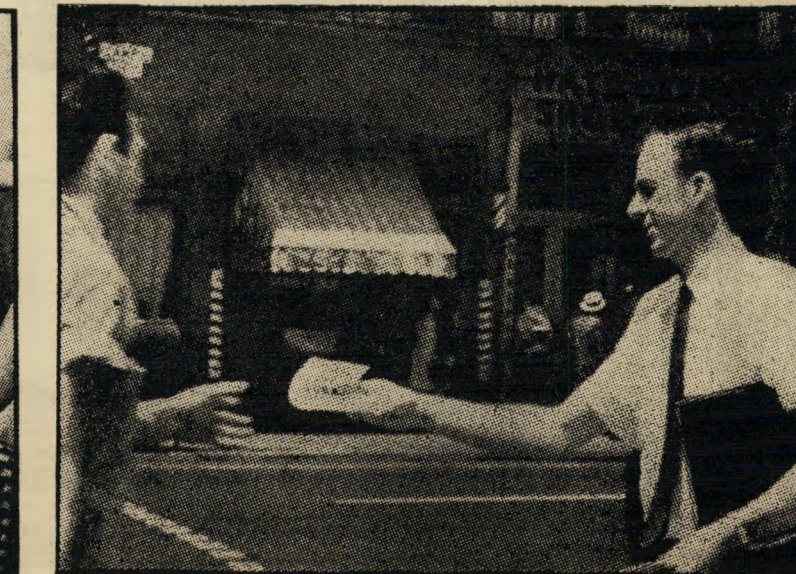
ב שני המקרים בולטת תופעה מור' תפת: יוזמי הפשע בחרו במבצע ה' נראה ממבט ראשון, כשייך למחנה האויב. כמונחים של הפוליטיקה האמריקאית, 1963: יוזמי הרצח בחרו בצעיר המופרע, מפני שהוא נועד מיד להפנות את החשדות אל הקומוניסטים — ולהסיח את החשד מן הימין הקיצוני של דרום ארצות-הברית. סברה זו מקבלת חיזוק גם מן התגיון המוליטי הפשוט. כל פעילותו של קנדי ב'

מודעת הרובה

יורה הבינלאומית, מאז משבר הסילים ב' קובה, היתה מכוונת להפנת המתיחות עם ברית-המועצות. אם כרושצ'וב נראה אבל ו' מדובא בהיחודע לו על רצח קנדי, היה זה מפני שהרגיש באובדן יריב-שותף במישחק המסוכן על שמירת שלום העולם. ואילו במדיניות הפנים, האפילה עמדתו של ג'ון קנדי כמורד הכושם על כל יתר מעשיו בשנה האחרונה. בעיני הגוועים ה' לבנים של הדרום, היה שמו של ג'ון קנדי מקולל.

מעטים מאד בארצות-הברית ובעולם כיום, שאינם מוכנים לקבל את ההגיון הישר ש' בהנחה זו: אם בכלל רצח אוסחאלד את הנשיא קנדי בשליחותו של גורם כלשהו — הרי גורם זה הוא הימין הגוועני-שמרני

אמו של אוסוואלד מחלק כרוזים למען קאספרו אשתו ובתו